

Sygn. akt IV CZ 44/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi powódki
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 22 grudnia 2011 r.,
w sprawie z powództwa H. D.
przeciwko J. P.
o ochronę własności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 sierpnia 2014 r.,
zażalenia powódki
na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 4 marca 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Przewodniczący Wydziału Sądu Okręgowego w Ł. wezwał powódkę do wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia wniesionej przez nią skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku tegoż Sądu z dnia 22 grudnia 2011 r. Powódka określiła ją na 107.573,15 zł, wobec czego Przewodniczący wezwał ją do uiszczenia opłaty w wysokości 5.379 zł. Powódka nie uiszczyła tej opłaty, uznając, że, zgodnie z art. 18 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych, opłata ta powinna wynosić 200 zł gdyż taka opłata uiszczana była zarówno od pozwu, jak i od apelacji.

Sąd Okręgowy w Ł., nie podzielając stanowiska powódki, postanowieniem z dnia 4 marca 2014 r. odrzucił jej skargę, jako nienależycie opłaconą.

Powódka zaskarżyła to orzeczenie zażaleniem, w którym podtrzymała swoją dotychczasową argumentację i wniosła o uchylenie skarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wymagania formalne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia zostały sformułowane w art. art. 424⁵ k.p.c. W przepisie tym nie wymienia się wprost wymogu wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia, ale taki obowiązek wynika po pierwsze z konieczności uprawdopodobnienia w skardze szkody spowodowanej przez kwestionowane orzeczenie (pkt 5 tego przepisu), a po wtóre z zawartego w art. 424¹² k.p.c. odesłania do odpowiedniego stosowania przepisów o skardze kasacyjnej. Zgodnie zaś z art. 398⁴ § 3 k.p.c. w sprawach majątkowych skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. Prawidłowo zatem Przewodniczący Sądu Okręgowego wezwał skarżącą od wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie, a następnie określił wysokość opłaty sądowej należnej od tej wartości.

Wbrew stanowisku żalącej się trzeba stwierdzić, że wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem wszczyna nową sprawę, której przedmiot wyznacza zakres zaskarżenia, a wartość tego przedmiotu zależy od sprecyzowania wysokości szkody, którą skarżąca ma obowiązek określić i uprawdopodobnić. Określona w ten sposób kwota stanowi wartość przedmiotu zaskarżenia, od której należy się opłata obliczona na zasadach ogólnych i tak

należy rozumieć sformułowanie zawarte w art. 18 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych, zgodnie z którym przepisy ustawy przewidujące pobranie opłaty od pozwu stosuje się m in. również do opłaty od skargi o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem.

Zażalenie wychodzące z odmiennych przesłanek prawnych było więc niezasadne i podlegało oddaleniu (art. 394 § 1 k.p.c.).